

Het verhaal van de kinderen

Wat fijn dat jullie hier allemaal zijn om samen afscheid te nemen van Bertha.

Mijn naam is Thea, ik ben de oudste van haar twee kinderen, mijn broer Gert Jan de jongste.

Graag neem ik jullie mee in het levensverhaal van onze moeder.

A. Zorgend

Op deze foto staat Bertha, als eerste kind van Jan, haar Friese vader en Ge, haar Drentse moeder. Het waren de jaren dertig, een **onzekere tijd**.

Haar vader, architect, zette daarom in Soest een **dubbel** woonhuis neer. De familie bewoonde de ene helft zodat ze de andere helft kon **verhuren**.

Er werden in 18 jaar tijd vier kinderen geboren: na Bertha, kwamen Rinskje, Taeke, en Albert. Als oudste werd Bertha ingezet voor het gezin en de **zaak aan huis**. Ze was praktisch, een echte regelaar.

Op een dag ging ze namens haar vader langs bij de Van Dalens, waar Cees de deur open deed en de **vonk** oversloeg. Na de oorlog ging hij voor twee jaar naar Indonesië. Daarna trouwden ze en ging Cees werken bij de vakbond.

Zij werd zijn onbezoldigde secretaresse. Vanuit huis zorgde ze voor de telefoon, de administratie en ons. Zorgzaam en gul was ze voor degenen die op haar pad kwamen en haar hulp of de caravan nodig hadden. Een tweede moeder of oma voor velen.

Zo kwam ze aan natuurlijk aan haar eigen dingen niet toe. Pas op het moment dat de secretaresses van het hoofdkantoor het van haar overnamen had ze haar handen vrij en kon ze bij de bibliotheek als vrijwilliger aan de slag.

Mijn moeder toonde haar zorgen, zeker als iemands gezondheid op het spel stond. En toen ze zelf zorg nodig had was ze erg dankbaar voor haar burens, de huishulp, de verpleging en de verzorging in 't Hamersveld en het St. Elisabeth.

Ondernemend

Als vader Pilot wilde weten of iets op de bouwplaats uitgevoerd werd zoals hij het getekend had, trok mijn moeder een **broek aan** en ging de ladder op om het te controleren.

Ik denk dat de bouwvakkers er wel aan gewend raakten, maar bijzonder was het wel, in die tijd. Later zat ze in de Vrouwenadviescommissie die van de nieuwbouwplannen van de gemeente bekeek of ze wel handig ontworpen waren.

Na het overlijden van *mijn* vader was ze zelfstandig en **mobiel**. Met haar niet geringe bagage nam ze het openbaar vervoer naar de berg bij Markelo waar haar caravan stond. Daar had ze een snorfiets. In de fietstas zat een vroege versie van een mobiel want je wist nooit wanneer zo'n ding ermee ophield.

Dan belde ze eenvoudig de fietsenmaker om haar te redden. Ook in Leusden had ze er een, voor het werk op de bibliotheek en haar vele clubjes. Later werd die opgevolgd door de taxi, de benenwagen ende rollator. Oma hield de **regie** en ging overal heen.

C. Reizen

Onze moeder hield van reizen. Ze regelde alles als ze op reis ging, met veel zaken voor 'je weet maar nooit'. Dat maakte haar flexibel.

Dat regelen deed ze ook bij de vele verhuizingen in haar leven. Bij haar laatste verhuizing naar Amersfoort zat ze stralend in haar rolstoel te wachten op de taxi: hoed op, tas op schoot. Onderweg wees ze de chauffeur waar die heen moest.

Onze moeder had geen rijbewijs maar las de kaart terwijl mijn vader reed. Later deed ze hetzelfde met haar dierbare reisvriendin Riet. Waren de eerste vakanties nog dicht bij huis in de duinen van Bloemendaal, al snel gingen mijn ouders met tent, familie en eten voor een week naar het buitenland. Zwitserland werd hun tweede thuisland.

Om ook **anderen daarvan te laten genieten** namen ze vrienden, familie en dienstkameraden mee. Het liefst alle passen over, als ze niet dicht zaten.

Ook ging ze mee met mijn vader naar Indonesië en later met Riet naar Nieuw-Zeeland, toen ze al dik in de 70 was. Ver in de 80 ging ze nog jaarlijks 6 weken naar Davos op vakantie. Dan viel alles van haar af. **Zo vrij als een vogel in de lucht.**

Wij herinneren haar als een zorgzame moeder en een sterke vrouw!

